

retlige Omraade, og derfor kunde det aldrig falde ham ind at stille Forslag, som vi Socialdemokrater eller de radikale kunde være tilfredse med. Derfor var det ogsaa udelukket, at vi kunde komme til at stemme for et Forslag til en Retsreform, som tilfredsstillede os.

Ordføreren (Sveistrup): Den Karakteristik, som man nu giver af den tidligere Justitsminister ud fra hans Stilling som borgerlig Forbryder, er i Virkeligheden ikke nogen uhildet Karakteristik af denne Mand som Politiker. At dømme ham som Politiker ligger ikke for. Her have vi den nuværende Justitsminister som den, der er ansvarlig for dette Lovforslag overfor Rigsdagen.

Naar det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) glædede sig til den Tid, da han ikke mere skal se mig her i Rigsdagen, vil jeg sige, at det heller ikke fra min Side vil være noget Savn, at jeg er borte fra det ærede Medlem.

Naar det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) nu gentager, at dette Forslag er et Skin, vil jeg sige, at jeg tror, jeg tilstrækkelig har belyst denne Paastand tidligere. Jeg anbefaler dette Lovforslag til Vedtagelse. Det staar fast for dem, der kende det nu, og det vil blive erfaringsmæssig erkendt af den hele Befolkning, at dette Lovforslag indeholder overmaade betydningsfulde Forandringer i det bestaaende og Fremskridt paa de Omraader, hvor Fremskridt er ønskeligt, dels med Hensyn til den borgerlige Retspleje, idet den kan blive hurtigere, og dels med Hensyn til den kriminelle, idet der kan blive større Beskyttelse for den sigtede og mere Kontrol med Dommeren, naar han har en Mand i Arrest. Jeg vil erindre om en saadan Ting som den, at de kommunale Myndigheder faa Lejlighed til at kontrollere Varetægtsarrestanternes Forhold i Arresten. Af saadanne Bestemmelser er der mange i dette Lovforslag, af større eller mindre Betydning, og tilsammen er det en betydelig Reform. Jeg tror, man maa lukke begge Øjne til for at paastaa, at det kun er et Skin.

N. C. Christensen: Det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) sagde, at baade Socialdemokrater og Radikale forhandlede sagligt med Alberti om dette Lovforslag, og at vi derved gav ham en moralsk Ret til at faa en Reform. Jeg vil sige, at der er i Virkeligheden ikke

forhandlet sagligt eller paa sædvanlig parlamentarisk Maade om dette Lovforslag. Det er jo saaledes, at den væsentlige Opgave for det Forslag, vi nu behandle, er den at faa Albertis Navn strøget af Loven. De Smaaforandringer, der ere foretagne ved Loven, ere af meget underordnet Betydning. Da vi behandlede Forslaget i sidste Samling, var der en særlig Opgave for dette Lovforslag ud over det at tilvejebringe en Retsreform, nemlig den at skaffe netop Alberti denne Reform. Det er jo oplyst paa forskellig Maade. Vi kunde i øvrigt ikke være blinde for det ved den Maade, hvorpaa Sagen blev behandlet. Den blev forelagt her; man nægtede at sende Forslaget i Udvalg, man gav meget kort Tid til at stille Ændringsforslag, og Forslaget blev saa, efter paa denne Maade at være forceret gennem Folketinget, sendt op til det andet Ting, og derefter kom det i Fællesudvalg. I dette Fællesudvalg gik Forhandlingerne omtrent paa samme Maade. Saglige Forhandlinger blev kun førte mellem enkelte Personer, mellem Justitsminister Alberti, det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) og det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Disse 3 Herrer var blevne enige om Lovens Indhold, og det var jo saa smaa og faa Forandringer, det lykkedes at gennemføre deri, at man stadig havde det Indtryk, at det ikke var saa meget selve Lovens Indhold, det drejede sig om, som om det, at Loven blev gennemført. Og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har senere oplyst os om, at det netop var ham, der støttede Alberti, for at han kunde faa Lejlighed til at gennemføre dette Lovforslag, fordi han mente, at han burde have det gennemført, inden han maatte træde af som Justitsminister. Vi have derved faaet at vide, hvad det er, der har været Bevæggrunden til, at denne Lov blev gennemført her i Tinget paa den Maade, det skete, og til, at det ikke har været muligt at faa taget saglige Hensyn ved Behandlingen, og vi have faaet at vide, at det ikke har været væsentlig saglige Hensyn, der have været bestemmende for det Indhold, Loven fik. Derfor er Indholdet ogsaa af den Art, at enten vi beholde Albertis Navn paa Loven eller ej, bliver den lige slet. Jeg mener, at efter det Indhold, Loven har, fortjente den ikke bedre, end at den skulde gaa ud under Albertis Etikette. Derfor ville vi stemme mod Lovforslaget, saaledes som det foreligger i Dag.